

Ενημέρωση για το μάθημα Γενικής Παιδείας «Νέα Ελληνικά» της α' και β' τάξης των Ημερήσιων και Εσπερινών ΕΠΑ.Λ. Σχ. Έτους 2016- 17

Πρόγραμμα Σπουδών (ΦΕΚ
2319/τ.Β./31/12/1999)

Εισηγητής: Δρ Μανωλίδης Γεώργιος
Σχολικός Σύμβουλος ΠΕ 02 ΠΕ Κιλκίς

Πρόγραμμα σπουδών

- Στα σχολικά εγχειρίδια «Νέα Ελληνικά» η διδασκαλία της Γλώσσας και της Λογοτεχνίας οργανώνεται με ενιαίο τρόπο σε όλη την διδακτική διαδικασία. Τα δύο αντικείμενα συνεξετάζονται και συνδυάζονται σε όλη την διδακτική διαδικασία. Ταυτόχρονα, όμως, διατηρούν την αυτοτέλειά τους.
- (Δες 4.ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΣΤΟΧΟΙ)


1 ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ


- Η συνδιδασκαλία αυτών των γνωστικών αντικειμένων συνεπάγεται ενιαία οργάνωση της ύλης (ενιαίο βιβλίο) για τα δύο αντικείμενα και για τις δύο τάξεις. Επειδή, όμως, τα ογκώδη βιβλία είναι δύσχρηστα, θεωρείται παιδαγωγικά σκόπιμο, η ενιαία ύλη να κατανεμηθεί σε δύο τεύχη και η οργάνωση της να ποικίλλει για να έχει το στοιχείο του νέου, του απρόοπτου και του ελκυστικού. Η συνδιδασκαλία της ύλης, λογοτεχνικής και γλωσσικής, απαιτεί προσοχή για να μην γίνει σε βάρος του ενός ή του άλλου αντικειμένου.


- Επισημαίνεται ότι η ύλη πρέπει να έχει ποικιλία (λογοτεχνία, δοκίμιο, άρθρο, αυτοβιογραφία, δημόσια έγγραφα, χρηστικά κείμενα, κ.α.) και να οργανωθεί σε ευρείς θεματικούς κύκλους από όλη τη νεότερη ελληνική και την ξένη πνευματική δημιουργία (σε μικρότερη έκταση). Θεωρείται απαραίτητο να επιλεγούν χρηστικά κείμενα, γιατί ενδιαφέρουν τους μαθητές των ΤΕΕ και γιατί με αυτά ασκούνται στην ανάγνωση και την κατανόηση κειμένων, επικοινωνούν με όλα τα επίπεδα και τις μορφές του γραπτού λόγου και συγχρόνως παράγουν λόγο. Ο προφορικός λόγος?

Γλωσσικά φαινόμενα κ δραστηριότητες

- Όσον αφορά τα γλωσσικά φαινόμενα, αξιοποιούνται οι γνώσεις και τα βιώματα των μαθητών. Εντοπίζονται αρχικά, οι ελλείψεις με διαγνωστικές εργασίες και με βάση επιλεγμένο κείμενο μελετώνται τα γλωσσικά φαινόμενα στα οποία υστερούν οι μαθητές. Επίσης, προσφέρονται δραστηριότητες από όλα τα είδη (προφορικός και γραπτός λόγος) και τα επίπεδα του λόγου (φωνολογικό, μορφολογικό, ορθογραφικό, υφολογικό και λεξιλογικό) για εμπέδωση και εμπλουτισμό.


- 
- Είναι αυτονόητο ότι οι μέθοδοι και οι τεχνικές προσέγγισης πρέπει να ποικίλλουν, να είναι συμμετοχικές και συνεργευνητικές, ώστε να μην γίνονται μηχανιστικές, βαρετές και ανιαρές. Σε αυτό θα συμβάλλει η οργάνωση της ύλης και η ελευθερία του διδάσκοντα να επιλέγει ανάλογα με τις περιστάσεις, ώστε να συμπληρώνει και να συστηματοποιεί την όποια «σκευή» του/της μαθητή/τριας, χωρίς να ανατρέπεται ή να καθίσταται ανενεργός ο γλωσσικός, αισθητικός και αξιακός πλούτος που μεταφέρει.

- 
- Μέσα από ένα τέτοιο πλαίσιο οριοθετήθηκαν οι σκοποί και στόχοι, η ύλη και η μεθοδολογία. Καίριο σημείο του αξιακού πλαισίου στη συνδιδασκαλία του μαθήματος Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία, που δοκιμάζεται για πρώτη φορά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, είναι η ευαισθητοποίηση του μαθητή, η δημιουργική γνώση και η αξιολόγηση της διδακτικής διαδικασίας (μαθητής, δάσκαλος, βιβλία και διδακτικές μέθοδοι).

- 
2. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
 3. ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ

Σκοποί του προγράμματος σπουδών

- 1. Να κατακτήσουν οι μαθητές το βασικό όργανο επικοινωνίας της γλωσσικής τους κοινότητας, ώστε να μπορούν να αποκωδικοποιούν μηνύματα και παράλληλα να διευρύνουν τους μηχανισμούς της γλώσσας τους. Να χρησιμοποιούν δηλαδή τη σκέψη τους και τη γλώσσα που ήδη κατέχουν, για να εκφράζονται προφορικά και γραπτά με αποτελεσματικό τρόπο.




- 2. Να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές τη σημασία της γλώσσας για την κοινωνική τους ζωή, ώστε είτε ως πομποί είτε ως δέκτες να αναγνωρίζουν τις ανεπάρκειες ή τις δυνατότητες του δικού τους λόγου και των άλλων, ανάλογα με τις περιστάσεις επικοινωνίας.

3. Να εξοικειωθούν οι μαθητές με το φαινόμενο της λογοτεχνικότητας και να καταστούν ικανοί να βιώσουν την αισθητική απόλαυση μέσα από την ανάγνωση, την κατανόηση και την ερμηνευτική προσέγγιση ποικίλων λογοτεχνικών κειμένων.

- 4. Να εκτιμήσουν οι μαθητές τη γλωσσική και λογοτεχνική μας παράδοση και ευαισθητοποιηθούν γενικότερα για τον πολιτισμό άλλων λαών μέσα από λογοτεχνικά και άλλα κείμενα.
- 5. Να κατανοήσουν ότι η γλώσσα και η λογοτεχνία ως γνωστικά αντικείμενα δεν ξεχωρίζουν αλλά συνδέονται αρμονικά, αφού μέσα από αυτά προβάλλει ο ίδιος ο άνθρωπος και ο πολιτισμός του.

4. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- Τα δύο αντικείμενα συνεξετάζονται και συνδυάζονται σε όλη την διδακτική διαδικασία. Ταυτόχρονα, όμως, διατηρούν την αυτοτέλειά τους.
- **A: Για τη γλώσσα:**
 - 1. Να αναγνωρίζουν οι μαθητές και να κατανοούν ενεργητικά τα δομικά και μορφοσυντακτικά στοιχεία του συστήματος της νεοελληνικής γλώσσας.
 - 2. Να ασκηθούν στη χρήση των ποικίλων επιπέδων του λόγου ανάλογα με την επικοινωνιακή περίπτωση. (Παραγωγή λόγου)

- 
- 3. Να διευρύνουν το λεξιλόγιο τους μέσα από κατάλληλες ασκήσεις που θα περιλαμβάνουν παραγωγή και σύνθεση καθώς και τη χρήση του λεξικού
 - 4. Να γνωρίσουν στην πράξη την κοινωνική διάσταση της γλώσσας μέσα στο σχολικό περιβάλλον και πέρα από αυτό.
 - 5. Να εντοπίζουν και να αιτιολογούν τις επιδράσεις άλλων γλωσσών στη γλώσσα μας ή της γλώσσας μας σε άλλες γλώσσες.

B:Για τη λογοτεχνία

- 1. Να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές στο λογοτεχνικό φαινόμενο, να γνωρίσουν την αισθητική απόλαυση που προσφέρει η μελέτη της λογοτεχνίας και να καλλιεργηθεί η αισθητική τους ικανότητα.
- 2. Να επικοινωνήσουν με ποικίλα και αξιόλογα λογοτεχνικά έργα, όπου επίκεντρο της λογοτεχνικής προσέγγισης θα αποτελέσει το κείμενο και ο μαθητής ως αναγνώστης.

- 3. Να αποκτήσουν ορισμένες γνώσεις σχετικά με τα λογοτεχνικά γένη και είδη, την εξέλιξή τους, την ειδική χρήση της γλώσσας, την τεχνική, το ύφος κ.τ.λ.
- 4. Να κατανοήσουν μέσα από την μελέτη της λογοτεχνίας την κοινωνική της διάσταση και τον άνθρωπο ως πρωταγωνιστή ανεξάρτητα από φύλο, φυλή ή κοινωνικοοικονομικό επίπεδο.
- 5. Να γνωρίσουν μορφές και εκφάνσεις του πολιτισμού, που εγγράφονται ως εθνικές, ευρωπαϊκές και παγκόσμιες αξίες.

5. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

- Α. Γενικά
- Η ύλη στις Α' και Β' τάξεις του 1^{ου} κύκλου των ΤΕΕ είναι ενιαία, αλλά θεωρήθηκε σκόπιμο για λόγους τεχνικούς και διδακτικούς να οργανωθεί χωριστά, ώστε ο διδάσκων να έχει πιο σαφή προσανατολισμό στην επιλογή της διδακτέας ύλης.
- Είναι, ακόμη, γνωστό ότι οι μαθητές έχουν διδαχτεί λογοτεχνία και γλώσσα στην υποχρεωτική εκπαίδευση σε θεματικές ενότητες με την ταυτόχρονη διδασκαλία των γλωσσικών φαινομένων. Γι' αυτό είναι καλό να συνεχιστεί αυτός ο θεματικός τρόπος οργάνωσης της ύλης, διευρυμένος και εμπλουτισμένος με κείμενα από όλα τα είδη και τα επίπεδο λόγου.

- Οι θεματικές ενότητες θα κινούνται σε δύο μεγάλους άξονες, τον περιγραφικό και αφηγηματικό (όσο είναι δυνατό να γίνει αυτό στην πράξη καθώς αυτοί συχνά συμπλέκονται μεταξύ τους) με σταδιακή πορεία προς τον αξιολογικό λόγο, ως εξής:
- Β. Θεματικές ενότητες κειμένων
- 1. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΗ ΤΟΥ 1^{ου} ΚΥΚΛΟΥ
- Ι. ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
- ΙΙ. ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΜΝΗΜΗ.

Γ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΚΑΙ ΤΗ Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΥ 1^{ΟΥ} ΚΥΚΛΟΥ ΤΩΝ ΤΕΕ

- ΓΕΝΙΚΑ
- Οι μαθητές των Α΄ και Β΄ τάξεων του 1^{ου} κύκλου ΤΕΕ έχουν, κατά έναν τρόπο, ολοκληρώσει από την υποχρεωτική εκπαίδευση την γλωσσική διδασκαλία. Το περιεχόμενο, όμως, του Προγράμματος Σπουδών δεν περιορίζεται μόνο στη μελέτη των θεματικών ενοτήτων, αλλά επεκτείνεται και στη μελέτη των γλωσσικών φαινομένων και στις δυο τάξεις για συμπλήρωση κάποιων κενών, αν υπάρχουν, και για εμπέδωση και εμπλουτισμό των αποκτημένων γλωσσικών γνώσεων. Επίσης, επειδή τα γλωσσικά φαινόμενα αποτελούν ενότητα, δε χωρίζονται κατά τάξη, αλλά **ο διδάσκων έχει τη διακριτική ευχέρεια και ελευθερία ανάλογα με το κείμενο και τις περιστάσεις να κάνει τις κατάλληλες επιλογές αρκεί μέσα στα δύο έτη να τα αντιμετωπίσει στο σύνολο τους.**



- 1. ΜΟΡΦΟΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

- 1.1 Κλητικό σύστημα ουσιαστικών και επιθέτων.
- 1.2. Κλίση του ρήματος.
- 1.3. Χρήση του άρθρου.
- 1.4 Χρήση του επιρρήματος.
- 1.5. Ορθογραφία ορισμένων λέξεων, όρων και ορολογιών
- 1.6. Προβλήματα στον τονισμό και τη στίξη.
- 1.7. Χρήση ενεργητικής και παθητικής σύνταξης

2. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

- 2.1. Λέξη, πρόταση, παράγραφος, ευρύτερο κείμενο.
- 2.2. Συνοχή και Συνεκτικότητα (Λειτουργικές και διαρθρωτικές λέξεις, η χρήση της επανάληψης και η αναφορά, ο ελλειπτικός λόγος).
- 2.3. Η θέση των όρων της πρότασης ή λειτουργική προοπτική της πρότασης (Function Sentence Perspective = FSP).
- 2.4. Οργάνωση της υποτακτικής και παρατακτικής σύνταξης.

3. ΣΗΜΑΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

- 3.1. Γλώσσα και η πολυσημία της (κυριολεξία, μεταφορά, συνώνυμα, αντώνυμα, κ.α.).
- 3.2. Λεξιλογικές αποκλίσεις και η σημασία τους(κυριολεξίες, αδόκιμοι, νεολογισμοί, προβλήματα από την χρήση ξένων λέξεων, κ.α.)
- 3.3. Συνταγματικός ή οριζόντιος άξονας και παραδειγματικός ή κάθετος άξονας.

4. ΥΦΟΛΟΓΙΚΑ

- 4.1. Επιλογές λόγιων ή λαϊκών λέξεων.
- 4.2. Αποκλίσεις συντακτικές, μορφολογικές και λεξιλογικές
- 4.3. Δημιουργία ύφους σε σχέση με : την τεχνική γραφής (θέση των όρων στην πρόταση, στίξη, κ.α.)
- 4.4. Επιλογές στην οργάνωση του λόγου (παρατακτική και υποτακτική σύνταξη, επανάληψη, κ.α.)

Δ. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1. Γενικά
- Συνιστάται η ευρεία χρήση δραστηριοτήτων που στηρίζουν και στηρίζονται στην επικοινωνιακή προσέγγιση. Ιδιαίτερα χρήσιμη μπορεί να αποδειχθεί κατά την διδασκαλία η δραματοποίηση, η εργασία σε ομάδες και η πραγματοποίηση συνθετικών εργασιών/ερευνών από τους μαθητές.

2. Ειδικά

- Ως προς το περιεχόμενο:
 - Α. εντοπισμός κύριων σημείων
 - Β. περίληψη
 - Γ. ανάπτυξη φράσεων ή σημείων του κειμένου
 - Δ. μετασχηματισμοί κειμένων (υποθέτουν το τέλος, φαντάζονται δική τους κατάληξη, ανατρέπουν την πλοκή κτλ.).

Ως προς τη δομή

- Α. διάγραμμα ανάπτυξης κειμένου (γραπτώς) ή θέματος (προφορικώς)
- Β. μελέτη της συνοχής και της συνεκτικότητας των κειμένων (λογική αλληλουχία νοημάτων , εντοπισμός μεταβατικών λέξεων και φράσεων)
- Γ. μελέτη και άσκηση στους τρόπους ανάπτυξης παραγράφων
- Δ. εντοπισμός και αξιοποίηση των αφηγηματικών τεχνικών (διάλογος, εσωτερικός μονόλογος, περιγραφή κ.α.)

Ως προς τη σύνταξη

A. μετατροπές σύνταξης με αλλαγές στις επικοινωνιακές περιστάσεις εκφοράς του λόγου (αναδιατύπωση λόγου με βάση την αλλαγή κάποιων/ων παραμέτρου/ων στις συνθήκες της περίπτωσης επικοινωνίας).

Παρατηρήσεις για τις συνέπειες των αλλαγών στο ύφος του λόγου από

- Τη χρήση ενεργητικής και παθητικής σύνταξης
- Τον παρατακτικό και υποτακτικό λόγο
- Το ονοματικό και ρηματικό σύνολο
- Τη χρήση του ρήματος (έγκλιση, χρόνος, πρόσωπο)
- Τον ευθύ και πλάγιο λόγο

B. αξιοποίηση της στίξης και παρατηρήσεις στις συνέπειές της για το ύφος του λόγου.

Ως προς το λεξιλόγιο

- Α. ερμηνεία των λέξεων σε σχέση με το γλωσσικό τους περιβάλλον
- Β. εύρεση συνώνυμων και αντώνυμων
- Γ. σχηματισμός σύνθετων και παράγωγων λέξεων και χρήση τους στο λόγο
- Δ. κυριολεκτική και μεταφορική χρήση των λέξεων
- Ε. χρήση ειδικού λεξιλογίου και ορολογίας σε επικοινωνιακές καταστάσεις
- Στ. άσκηση στη σαφήνεια και ακρίβεια του λεξιλογίου
- Ζ. άσκηση στην ορθογραφία των λέξεων

Ως προς το ύφος

- Α. Εύρεση στοιχείων του ύφους του κειμένου και αξιοποίησή τους
- Β. Μετασχηματισμός του ύφους (επιλογές λεκτικές, συντακτικές, σημασιολογικές κ.α.).

Δραστηριότητες για την παραγωγή λόγου

- Αίτηση, άρθρο σε εφημερίδα, αναφορά, αγγελία, διαφήμιση, επιστολή εισήγηση για ένα θέμα, συνέντευξη (ερωτήσεις και απαντήσεις), κριτική (βιβλίου, θεάτρου, κινηματογράφου, δίσκου κ.α.), επαγγελματικό ή προσωπικό ημερολόγιο, ερωτηματολόγιο για τη διερεύνηση ενός θέματος,...

Μεθοδολογία

- Α. Γενικά

Οι διδακτικές προσεγγίσεις προσαρμόζονται στις νέες ψυχοπαιδαγωγικές θεωρίες που έχουν ως επίκεντρο τον/την μαθητή/τρια και την ανέλιξη της προσωπικότητάς του/της, μέσα από τη συμμετοχή και την υπεύθυνη στάση και άποψη. Η συνεργατική και συνερευνητική διδακτική σε συνδυασμό με την επικοινωνιακή προσέγγιση θεωρείται η πλέον κατάλληλη για τη διδασκαλία της γλώσσας και της Λογοτεχνίας.

Μεθοδολογία. Β. Ειδικά.

1. Βασική μεθοδολογική αρχή είναι η επαφή με το κατάλληλα επιλεγμένο κείμενο.
2. Η διδασκαλία είναι επικοινωνιακή, συνερευνητική, συμμετοχική, ισότιμη και παιδοκεντρική στην ουσία της, όχι κατ'επίφαση.
3. Ο ρόλος του δασκάλου είναι διακριτικός κι ισότιμος του μαθητή. Ο δάσκαλος είναι μαζί με τον μαθητή ερωτών και ερωτώμενος, ώστε να διαμορφωθεί ένα κλίμα απορίας και διερεύνησης.

Η Διαπλοκή μορφής και περιεχομένου του κειμένου κατά την διδακτική προσέγγιση θεωρείται αυτονόητη, Οι τρόποι διδακτικής προσέγγισης του κειμένου ποικίλλουν, ευνοούν το διάλογο, την ελεύθερη έκφραση απόψεων και την ανάληψη δραστηριοτήτων. Μέσα από τη συμμετοχή και τις δραστηριότητες - προφορικές ή γραπτές – οι μαθητές εξωτερικεύουν και ασκούν τις όποιες δυνατότητες και ικανότητές τους και έτσι αυτοπραγματώνονται και νιώθουν τη χαρά της συμμετοχής και της δημιουργίας.

Η αξιοποίηση του **συμπληρωματικού υλικού**, όπως είναι η μελοποιημένη ποίηση και των εποπτικών και οπτικοακουστικών μέσων θα δώσει μέσα από τον ήχο, το χρώμα και τη γλώσσα τη δική της παρουσία και συναισθηματική ατμόσφαιρα.

Γενικά, οι εναλλαγές στους τρόπους διδακτικής προσέγγισης, η λελογισμένη χρήση άλλων κειμένων, εποπτικών και ηλεκτρονικών μέσων, οι ατομικές και συλλογικές δραστηριότητες, θα δώσουν άλλη πνοή στη διδασκαλία και θα οδηγήσουν **στη βιωματική μάθηση.**

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

- Η αξιολόγηση δεν περιορίζεται στη μέτρηση της επίδοσης του μαθητή, αλλά αφορά τη συνολικότερη εκτίμηση του εκπαιδευτικού έργου (του/της διδάσκοντα/σας, του σχολικού βιβλίου, του Προγράμματος Σπουδών και της οργάνωσης της σχολικής μονάδας).
- Η αξιολόγηση του μαθητή είναι μια διαδικασία συμπληρωματική και ανατροφοδοτική της διδασκαλίας, γι' αυτό θα προκύπτει από την συνεχή αξιολόγηση του μέσα στην τάξη. Δε θα βασίζεται μόνο στη γραπτή έκθεση, όπως συνέβαινε συνήθως στο παρελθόν, αλλά θα συνεκτιμάται η προφορική και γραπτή έκφραση του μαθητή σε όλες τις δραστηριότητες και μορφές.

- Προτείνεται η διόρθωση των εργασιών να γίνεται κυρίως στην τάξη κατά την εξέλιξη της μαθησιακής διαδικασίας. Κάτι τέτοιο κρίνεται απαραίτητο, αφού ο αποτελεσματικότερος λόγος για μια συγκεκριμένη επικοινωνιακή περίσταση καθώς και ο βιωματικός και «αυθεντικός» λόγος του μαθητή για τη λογοτεχνία, κρίνονται καλύτερα μέσα στην τάξη από την ομάδα των συμμαθητών και τον εκπαιδευτικό. Εξάλλου οι στιγμιαίες εξετάσεις και η διόρθωση των γραπτών στο σπίτι δεν εξασφαλίζουν συνήθως την ενεργή και συνειδητή συμμετοχή του μαθητή στη διαδικασία διόρθωσης ούτε συμβάλλουν στην αυτοαξιολόγηση του.

Ειδικότερα για την αξιολόγηση της επίδοσης του μαθητή στη γλώσσα και τη λογοτεχνία λαμβάνεται υπόψη:

- 1. Το περιεχόμενο : η ικανότητα του μαθητή να αποδίδει με πληρότητα και σαφήνεια τις ιδέες του ή τις γνώσεις που διδάχτηκε.
- 2. Η χρήση της γλώσσας : η γνώση της γραμματικής και της σύνταξης, η χρήση του λεξιλογίου και κυρίως του κατάλληλου ύφους ανάλογα με την επικοινωνιακή περίσταση
- 3. Η δομή : η ικανότητα του μαθητή να οργανώνει τις σκέψεις του σε κείμενο που έχει συνοχή και συνεκτικότητα.
- 4. Η αποτελεσματικότητα του κειμένου του μαθητή ανάλογα με το σκοπό που επιδιώκει να πετύχει
- 5. Η ικανότητα πρόσληψης του λογοτεχνικού κυρίως κειμένου και η ανταπόκριση του μαθητή σ' αυτό
- 6. Ο βαθμός ενεργοποίησης, συμμετοχής και συνεργασίας του μαθητή σε όλες τις φάσεις της διδακτικής και μαθησιακής διαδικασίας.



ΤΕΛΟΣ

Ευχαριστώ για την προσοχή σας!